

Tưởng Niệm

BÁC SỸ TRẦN NGƯƠN PHIÊU (1927-2011)

Đại Tá Cục Phó – Cục Quân Y

Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa

Bộ Trưởng Bộ Xã Hội – Việt Nam Cộng Hòa

Ngày 4 tháng 11 Tây Lịch

Bác Sĩ Trần Ngươn Phiêu

CÁO PHÓ

Gia đình chúng tôi vô cùng đau đớn báo tin cùng thân bằng quyến thuộc và thân hữu gần xa

Chồng, Anh, Cha, Ông của chúng tôi là:

Bác Sĩ TRẦN NGUỒN PHIÊU

Pháp danh MINH PHƯỚC

Cựu tổng trưởng Xã Hội

Cựu Đại Tá cục phó Cục Quân Y

Cựu sĩ trưởng Hải Quân

Cựu chủ tịch Hội Y Sĩ Việt Nam tại tiểu bang Texas,

Cựu chủ tịch Hội Đồng Quản Trị Hội Y Sĩ Việt Nam tại Hoa Kỳ,

Cựu chủ tịch Hội Đồng Đại Diện Hội Y Sĩ Quốc Tế Việt Nam Tự Do,

Cựu hội trưởng Hội Phật Giáo miền Bắc Texas,

Bảo Quốc Huân Chương.

Đã tạ thế lúc 8:58 phút, tối thứ Sáu ngày 04 tháng 11 năm 2011
(nhằm ngày mùng 9 tháng 10 năm Tân Mão) tại thành phố Amarillo,
tiểu bang Texas, Hoa Kỳ.

HƯỞNG THỌ 85 TUỔI

Linh cữu được quản tại:

BLACKBURN SHAW

1505 Martin Road, Amarillo, TX 79107, Tel: (806) 372 3233

CHƯƠNG TRÌNH TANG LỄ

Giờ thăm viếng: Chiều thứ Sáu từ 4 giờ đến 8 giờ tối tại nhà quản
Blackburn Shaw

Tang lễ sẽ cử hành tại chùa Giác Hoa, Amarillo, TX

Tiểu Sử BS Trần Nguơn Phiêu

Bs Trần-Nguơn-Phiêu sinh năm 1927 tại Gia-định. Lúc trẻ, thường sinh-sống ở hai nơi, quê nội Cao-lãnh (Sa-đéc) và quê ngoại Biên-hoà. Năm 1945, Hoàng-đế Bảo-Đại tuyên-bố đất-nước độc-lập chưa được nửa năm thì hai sự-việc lớn xảy ra cho nước ta trong vòng một vài tháng: trong nam, tháng ba, *Phong-trào Thanh-niên tiên-phong vô-cùng sôi-động lôi-cuốn quần-chúng thanh-niên thanh-nữ* sau tham-dự vào cuộc Nam-kỳ Kháng-chiến. Chàng thanh-niên họ Trần đã tham-gia như các thanh-niên yêu nước cùng thời. Ngoài bắc, tháng 9, lập nền Cộng-hòa. Chẳng bao lâu, Thanh-niên tiên-phong phân-tán: một nhóm theo VM, nhóm không theo bị tàn-sát. Chàng Trần tưởng là Pháp giết hại nhưng được chỉ cho biết là chính Việt-minh, nhóm Tự-vệ-cuộc của Dương-Bạch-Mai, đã làm việc này. Cuộc nội-chiến quốc-cộng đã xảy ra từ lâu, trước các vụ đánh nhau thực-sự vào giữa năm 1946, lâu trước năm 1954 và 1975!

Chàng trai họ Trần đã trở lại với sách-vở học-đường, theo học ngành y tại trường Hải-quân Bordeaux, về nước phục-vụ rồi trở thành Y-sỹ-trưởng Hải-quân. Các đồng-nghiệp bên Hải-quân đều biết dấu-ấn của anh Phiêu để lại trong ngành. Riêng tôi bên dân y, vì có một thời chịu một phần trách-nhiệm trong việc yểm-trợ y-tế nông-thôn, đã thấy tận mắt, dấu-ấn anh để lại trong ngành y-tế. Khi tôi thăm-viếng hệ-thống y-tế nông-thôn ven biển, đã được thấy những cơ-sở tuy đơn-sơ nhưng rất hữu-hiệu mà quân-y hải-quân đã thiết-lập hay đã yểm-trợ cho các cơ-sở cơ-hữu của bộ y-tế: đó chính là những công-tác quân-y dân-sự-vụ của bên hải-quân trong sáng-kiến và dưới sự chỉ-dẫn điều-hành của Bs Phiêu.

Các năm 65-70, Bs Phiêu tham-chính làm tổng-trưởng xã-hội. Bên ngoài chính-phủ, những năm 1970 ở Việt-Nam, Bs Phiêu đã lãnh-đạo Y-sỹ-đoàn. Sau này, ở Hoa-kỳ, anh cũng lại ở trong vai-trò lãnh-đạo với trách-nhiệm chủ-tịch Hội-đồng Quản-trị Hội Y-sỹ Việt-Nam tại Hoa-kỳ.

Bs Phiêu cũng viết sách, viết báo và hoạt-động chung với Việt-Nam Center ở Lubbock, muốn ghi lại, để lại cho người đời và các thế-hệ sau, những gì anh hiểu và biết về nước ta, về dân ta và về cuộc tranh-đấu không ngừng trong 2/3 thế-kỷ qua, từ ngày Hoàng-đế Bảo-Đại tuyên-bố độc-lập tháng 3 năm 1945 cho tới ngày hôm nay, 11 tháng 6 năm 2011. Cuộc tranh-đấu cho tự-do, cho nhân-quyền, cho sự sống-còn của quê-hương xứ-sở vẫn còn tiếp-tục. Hôm nay ở tuổi 85, Bs Phiêu có thể hãnh-diện mà nhận sự vinh-danh của các hội-đoàn và thân-hữu vì anh đã hiến cả một đời tận-tụy để phục-vu dân ta, phục-vụ y-khoa và phục-vụ quê-hương xứ-sở.

Bên cạnh con người tận-tụy đó, còn có một bóng hồng luôn-luôn chia-sẻ lý-tưởng và giúp-đỡ chồng con trong mọi hoàn-cảnh. Một thí-dụ nhỏ mà tiêu-biểu: tháng 4 năm 75, khi anh Phiêu được phương-tiện di-tản, chị Phiêu không nỡ bỏ sinh-viên trước ngày thi cuối năm mà chị cũng không muốn chồng gặp nạn như những thủ-lãnh Nam-kỳ Kháng-chiến ngày trước. Chị đã bắt trước một nhân-vật tiểu-thuyết thúc-dục anh ra đi mà nói: "*Anh phải sống*". Chị đã trả giá tám lòng hy-sinh cho sinh-viên và quyết-tâm bảo-vệ người chồng bằng sáu năm mười hai ngày sống cùng đồng-bào miền Nam trong nỗi đau-khổ chung của dân bại-trận bị đoàn quân chiếm-đóng kìm-kẹp.

Sau này, khi được đoàn-tụ cùng gia-đình, chị lại giúp anh làm việc ông-cò, dò từng chữ, kiểm từng câu để tìm nhặt những hạt sạn còn có thể sót trong bản thảo bài anh viết. Vợ này chồng ấy, thưa quý-vị, họ *tát bể Đông cũng cạn*.

Nguồn: [Lễ Vinh Danh BS Trần Ngươn Phiêu](#)

Thương tiếc Bác sĩ Trần Ngươn Phiêu (1927 – 2011)

Bác sĩ Trần Ngươn Phiêu vừa ra đi tại Texas vào đầu tháng 11 năm 2011. Ông bị bệnh nặng đã nhiều năm nay, thường xuyên phải lọc máu, nên sức khỏe mỗi ngày một sa sút. Và cuối cùng, ông đã trút hơi thở cuối cùng tại thành phố Amarillo ở về phía tây bắc tiểu bang Texas là nơi ông và gia đình đã cư ngụ từ nhiều năm nay.

Dù được biết trước về tình trạng của ông thật khó lòng mà thoát khỏi lưỡi hái tử thần, nhưng nhiều bạn hữu đã không khỏi sửng sờ bùi ngùi thương tiếc trước cái hung tin này.

Bác sĩ Trần Ngươn Phiêu được nhiều người biết đến và quý trọng từ ngày ông giữ nhiệm vụ làm Bộ trưởng Bộ Xã hội vào khoảng đầu thập niên 1970 thời Đệ nhị Cộng hòa tại miền Nam Việt Nam. Với sự phụ tá của các bác sĩ như Tôn Thất Niệm, Cao Xuân An, Vũ Ngọc Oánh, Bộ Xã hội do Bác sĩ Phiêu điều khiển đã tận tình lo lắng chăm sóc cho các nạn nhân chiến cuộc, đặc biệt cho những nạn nhân của những cuộc tấn công dữ dội của quân đội cộng sản từ phía Bắc tràn xuống các tỉnh ở miền Trung và miền Cao nguyên trong chiến dịch Mùa Hè Đỏ Lửa năm 1972.

Ra hải ngoại từ năm 1975, Bác sĩ Phiêu đã tham gia tích cực vào việc huy động giới y sĩ dân thân vào công cuộc tranh đấu cho tự do dân chủ của Việt Nam. Đặc biệt, ông bỏ rất nhiều công sức để sưu tầm tài liệu và tìm cách gỡ gỡ những nhân chứng còn sống sót để tường thuật lại về cuộc tàn sát của cán bộ cộng sản theo khuynh hướng Đệ tam Quốc tế đối với những nhà ái quốc

theo khuynh hướng Đệ tứ Quốc tế tại miền Nam Việt Nam vào thời kỳ sau năm 1945. Điển hình là cuốn sách do ông biên soạn, mô tả chi tiết về trường hợp nhà ái quốc Phan Văn Hùm và rất đông chiến hữu đã bị Việt minh sát hại rất tàn bạo dã man tại vùng phía bắc Saigon vào các năm 1946 – 47.

Ông bà sống một cuộc đời thật bình dị lặng lẽ tại một thành phố nhỏ và góp công rất lớn trong công cuộc xây dựng nếp sinh hoạt về Phật sự cho các Phật tử ở địa phương, bắt đầu bằng việc xây cất được một ngôi chùa cho các thiện nam, tín nữ đến cầu kinh lễ bái hằng tuần và vào các ngày lễ lớn. Ông bà lại còn phát động việc học tập về giáo lý Phật pháp do các vị tu sĩ được cung thỉnh tới giảng dạy, hoặc khi không có các vị giảng sư này, thì chính bà phải đích thân bỏ công sức ra nghiên cứu nghiền ngẫm, để mà có thể truyền giảng lại cho bà con Phật tử trong vùng.

Trong nhiệm vụ chuyên chữa trị cho gia đình giới nông dân ở địa phương vốn thường nghèo túng, bác sĩ Phiêu đã tận tâm giúp đỡ cho mấy thế hệ trong một gia đình, nên đã gây được cảm tình quý mến rất sâu đậm của giới bình dân ở trong vùng chuyên về việc trồng bông vải chung quanh thành phố Amarillo.

Ngoài ra, bác sĩ Phiêu còn tham gia rất tích cực vào việc điều hành Trung tâm Nghiên cứu về chiến tranh Việt Nam trong khuôn viên của Đại học Texas Tech tại thành phố Lubbock, Texas. Mặc dầu sức khỏe yếu kém vào những năm cuối đời, ông vẫn cố gắng giữ vững vai trò của một thành viên trong Hội đồng Quản trị (Board Member) của Trung tâm này trong một thời gian dài. Ông thường tâm sự với các bạn rằng: “Minh phải có mặt tại Trung tâm Nghiên cứu này, vì nếu không như vậy, thì Hà Nội họ sẽ có độc quyền thao túng tại đây...” Nay bác sĩ Trần Ngươn Phiêu vừa mới thanh thản ra đi. Chắc chắn ông đã gặp lại đồng đảo các người thân trong gia tộc, cũng như các bạn đồng nghiệp của ông như bác sĩ Văn Văn Cửa, Trần Minh Tùng, Cao Xuân An... cũng mới ra đi trong mấy năm gần đây.

Xin được gửi lời chia sẻ nỗi mất mát to lớn này với Bà Bác sĩ và Tang quyến. Và xin cầu chúc Hương linh Bác sĩ luôn thanh thản an bình nơi cõi Vĩnh Hằng.

California, tháng 11 năm 2011

© **Đoàn Thanh Liêm**

© Đàn Chim Việt

Tưởng Nhớ B.S Trần Nguơn Phiêu: Anh Nghe Chẳng Cung Kèn Rạng Đông

Vũ Huy Quang

Bác sĩ Trần Nguơn Phiêu, (1927-2011) qua đời tự nhiên ngày 4 tháng Mười Một tại Amarillo, Texas, thọ 84 tuổi. Ông để lại vợ, và con gái.

Gia phong nề nếp, cửa nhà thanh bạch, tuổi thanh niên ông du học Pháp, ngành Quân y. Trở về nước, trong sinh hoạt nghề nghiệp, ông được giao phó những trách vụ chuyên ngành, rồi được mời tham gia Nội các miền Nam, đảm nhiệm chức Tổng trưởng Xã Hội - chủ xướng chương trình “Y tế Về Làng”, nổi tiếng một thời.

Sinh tiền, ai từng tiếp xúc với ông, chắc hẳn cùng nhìn nhận, rằng ông Phiêu là người khiêm cung, dung dị, chân tình. Tiếp xúc nhiều hơn, lại mới thấy ông có trí nhớ khác thường, tâm hồn nhạy cảm, khả năng quan sát sắc bén... Là những điều ít khi ông tỏ lộ. Tốt nghiệp Y khoa Bác sĩ ở Pháp, giữ chức vụ cao trong chính quyền miền Nam, tiếp tục hành nghề ở Mỹ... cho đến khi về hưu, ở đâu ông cũng chỉ sống nếp sống đơn giản. Ông thích tham gia việc Xã hội, ưa tham gia sinh hoạt Cộng đồng địa phương. Và công tác Phật sự... thì bao giờ cũng sốt sắng: Đây là mẫu người trí thức miền Nam truyền thống.

Ai tiếp xúc nhiều, thì biết dù về hưu, ông thêm bận rộn. Ông tham gia vào những Hội thảo về chiến tranh, về người nghèo, về nạn nhân chất độc Da cam.v.v. Ở hải ngoại, ngoài Mỹ, ông có những liên lạc rộng, với đủ mọi thành phần, mọi quốc tịch, từ Canada, Úc, Pháp, Bỉ, Hà Lan... chủ yếu về các đề tài liên quan đến đất nước Việt Nam - nhất là về Kháng chiến Nam bộ. Nhưng cũng ít ai biết ông muốn tham dự sinh hoạt cầm bút mãnh liệt từ khi nào.

Được quen biết ông khoảng 2 năm trước khi ông cho ra đời cuốn đầu tiên, Phan Văn Hùm - thân thế & sự nghiệp, tôi được hiểu biết nhiều thêm về Cách mạng miền Nam, về những éo le bấy lâu bị che kín. Xin gửi lời cảm ơn muộn màng đến ông.

Bác Sĩ Trần Ngươn Phiêu.

Bác sĩ Phiêu là người chứng ít oi sót lại của thế hệ đã tham gia Kháng chiến Nam bộ, ngay trong giai đoạn khắc nghiệt, oan khuất nhất; Là một trong những thế hệ thanh niên đầu tiên hứng khởi hát những bài hùng ca xuất phát từ miền Nam (mới sáng tác từ hồi ấy) lừng lẫy cả nước... của Lưu Hữu Phước, Huỳnh Văn Tiêng, Mai Văn Bộ. Và thuở vào đời, ông còn đặc biệt được thấy tận mắt, nghe tận tai, tiếp cận những lãnh tụ cách mạng miền Nam, cũng như tham dự trực tiếp những biến cố lịch sử với hàng trăm ngàn người Nam bộ xuống đường từ tháng Chín, 1945, giành độc lập. (Các lãnh tụ cách mạng mà ông gọi là “các chú, các bác”, như Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Trần Văn Thạch, Phan Văn Chánh, Huỳnh Văn Phương, Lê Văn Vững... kể cả Giáo chủ Huỳnh Phú Sổ.) Và sau này, thời là sinh viên ở Pháp, ông coi là sự kỳ ngộ, khi thuật lại chuyện gặp Hồ Hữu Tường. Ông Tường phải chảy nước mắt khi nghe chuyện Nam bộ của ông.

Chỉ khi trực tiếp nghe ông sôi nổi phân tích chuyện lịch sử, làm tôi mới giật mình: “Lịch sử Kháng chiến Nam bộ không để chỉ cho những Dương Bạch Mai, Nguyễn Văn Tạo, Trần Văn Giàu, Nguyễn Văn Trấn... độc quyền tường thuật đâu.”

Lúc ấy tôi mới cảm được sức nóng âm ỉ, cùng hoài bão cuối đời của ông. Nhất là sau 75, khi ông liên hệ được những người mà ông gọi là Các anh lớn như Hoàng Khoa Khôi, Ngô Văn, Nguyễn Văn Liên (những người Trótkít)... ở Pháp, mà ông đã ghi lại bằng chữ viết.

Nghe tin trễ ông đã qua đời, tôi càng thêm luyến tiếc, một mẫu người hiếm có, một nhân chứng đặc biệt nay không còn.

Khi gọi điện thoại chia buồn với tang quyến, nói chuyện với bạn đời của Bác sĩ Trần Ngươn Phiêu, Bà Trần - nguyên Giáo sư, tác giả sách giáo khoa đầu tiên

của người Việt cho Đại học Khoa học, cuốn Sinh học Động vật – còn thuật cho tôi một chuyện lạ, xảy ra vài ngày trước khi ông từ trần. Số là, trong lúc nhập viện Hồi lực, trên giường bệnh, ông lúc tỉnh lúc thiếp. Sau những lúc li bì, khi tỉnh giấc, thì thân nhân, y tá dù ở xa, cũng đều nghe Bác sĩ Phiêu hát to một mình, phấn chấn, như một thanh niên mới lớn,

Anh nghe chằng cung kèn rặng Đông
Đang uy linh lừng vang trên không...

Chị Phiêu bùi ngùi thuật lại, “Nhiều lần như thế. Rồi ảnh mất Ảnh ra đi thanh thản.”

Chuyện đến đây, chúng tôi cùng im lặng hồi lâu. Tôi không biết nói gì.

Chúng tôi cùng biết anh sắp trở về với thời Kháng chiến Nam bộ đẹp đẽ... của anh.

Bác sĩ Phiêu viết nhiều đề tài đăng rải rác trên các báo chí hải ngoại, được nhiều độc giả theo dõi... Nhưng không giống nhiều người cầm bút khác, tôi chưa bao giờ nghe ông nhắc những chuyện văn chương, những phản đối, hay thành quả của những điều ông đã viết. Và tôi tin, sự nghiệp cầm bút của Bác sĩ Phiêu, sẽ càng ngày càng sáng tỏ.

Ông đã hoàn thành được những thành tựu quý báu, qua chữ viết của ông về lịch sử Việt Nam cận đại, trong các văn phẩm:

- Phan Văn Hùm - thân thế & sự nghiệp, 2003

- Những Ngày Qua, 2005

- Gió Mùa Đông Bắc, 2008. Và,

- “Những người anh còn lại” (trong Nhìn Lại Sáu Mươi Năm Tranh Đấu Cho Việt Nam, Tủ Sách Nghiên Cứu, 2004 - tr. 18-19-20-21-22-23-24.)

Tiếng kèn rặng Đông của anh, thừa anh Phiêu, sẽ càng ngày càng có nhiều người nghe thấy.

Xin anh yên nghỉ.

- Vũ Huy Quang, 2012

(Với nén hương lòng, kỷ niệm ngày Giỗ đầu, để tưởng nhớ Bác sĩ Trần Nguơn

Phiêu.)

GHI CHÚ của VB: Sau đây là tiểu sử sơ lược của Bác Sĩ Trần Ngươn Phiêu, theo trang www.buddhahome.net.

Pháp danh: Phước Lư. Sinh năm 1927 tại Gia Định. Lớn lên ở quê nội Cao Lãnh (SaĐéc) và quê ngoại, ấp Phước Lý (Biên Hòa). Cựu học sinh các trường Trung học Petrus Ký và Chasseloup Laubat. Trong thời kỳ Kháng Chiến đã tham gia phụ trách báo Nam Thanh của tổ chức Nam Bộ Thanh Niên Kháng Chiến Đoàn (Nam Thanh Đoàn).

Tốt nghiệp Y Khoa Đại học Bordeaux (Pháp). Trở về nước, đã phục vụ hơn 17 năm trong ngành Quân Y Hải Quân. Chức vụ trước khi giải ngũ là Cục phó Cục Quân Y Việt Nam Cộng Hòa.

Đã từng đảm nhiệm:

- Tổng trưởng Xã Hội từ 1968 đến 1973,
- Chủ tịch Hội Y sĩ VN tại Texas,
- Chủ tịch Hội đồng Quản trị Hội Y sĩ VN tại Hoa Kỳ,
- Chủ tịch Hội đồng Đại diện Hội Y sĩ Quốc Tế VN Tự Do,
- Và, Hội trưởng Hội Phật Giáo miền Bắc Texas.

Đã từng cộng tác trên các tập san: Thế kỷ 21, Văn Hóa, Lướt Sóng, Y Tế Nguyệt san, Nội san các Hội Y-Nha-Dược, và một số báo Tập san, Đặc San Phật giáo...

Nguồn: <https://vietbao.com/a195399/tuong-nho-b-s-tran-nguon-phiêu-anh-nghe-chang-cung-ken-rang-dong>

Tổng Hợp: Nam Phong

Ngày 4/11/2016

www.vietnamvanhien.net